

בענין:

1. דני למברגר, ת"ז 051250074
2. תמר וילבושביץ-למברגר ת"ז 056737364
שניהם מרחוב שושנת הכרמל 14, חיפה
3. וילבוש בע"מ, ח.פ. 51-0370141
דרך בר יהודה 43, ת.ד. 15, חיפה 31000
שלושתם ע"י ב"כ עוה"ד יורם אבירם ו/או איל ויטנברג
ו/או יובל שרביט ו/או משה עוזיאל ו/או זיו אנגיל
מבית עופר, רח' נחום חפצדי 5 ירושלים 95484
טל': 02-6519666 פקס: 02-6519322

התובעים

- נ ג ד -

1. המרכז לסיינטולוגיה ישראל בע"מ, חל"צ 512969601
משד' ירושלים 39, תל אביב - יפו, 68112
2. Church of Scientology International Inc. (CSI)
תאגיד רשום בארה"ב, מספר רישום 1060183
ע"י ב"כ יהודה רווה ושות', עורכי דין
רח' אוסישקין 26, ת.ד. 7722, ירושלים
טל. 02-5635232 פקס. 02-5610232
3. מר יוסף (ספי) פישלר, ת.ז. 038793832
מרחוב הנוטר 17, תל אביב או משד' ירושלים 39, תל אביב - יפו 68112

הנתבעים

מהות התביעה: כספית בסך 3,005,372 ₪

כ ת ב ת ב י ע ה

1. התובעים 2-1 הם בני זוג נשואים, בני 62 ו-54, בהתאמה, המתגוררים בחיפה. התובעים 2-1 הם בעלים ומדריכים במרכז דרור לשיפור אישי בחיפה.
התובעת 3 היא חברה פרטית, מוגבלת בהון מניותיה, בבעלות התובעים 2-1 ובניהולם, שעיסוקה הנוכחי הוא בתחום הנדל"ן, שיפוץ מבנים והשכרתם. עד יולי 2012 עסקה התובעת 3 גם בייבוא, שיווק וממכר של תוספי מזון תחת השם "נוטרינה ישראל".
דף מידע על פרטי התובעת 3 מרשם החברות מצ"ב לכתב תביעה זה **כנספח 1**.

2. הנתבעת 1, המרכז לסיינטולוגיה ישראל בע"מ (חל"צ) או The Center of Scientology Israel Ltd היא חברה פרטית, הרשומה בישראל כחל"צ ומטרותיה, כאמור במידע הרשום על פרטיה, הן "יישום ופיקוח של הנורמות והערכים של סיינטולוגיה כפי שהם מופיעים בכתביו של ל. רון האברד וכפי שהם מאומצים על ידי תאגיד Church of Scientology International הרשום בארצות הברית." בהתאם למופיע ברישומי רשם החברות, שלושת הדירקטורים של הנתבעת 1 הם אזרחים זרים, ככל הידוע שלושתם מועסקים שנים רבות על-ידי הנתבע 2. בעלי רוב המניות בנתבעת 1 הם הנתבע 2, ה- Church of Scientology International (CSI), תאגיד אמריקאי, ותאגידים נוספים, ישראלים או זרים, אשר נמצאים בשליטה מלאה של הנתבע 2.
- דף מידע על פרטי הנתבעת 1 ברשם החברות מצ"ב לכתב התביעה **נספח 2**.
3. הנתבע 2, Church of Scientology International Inc. (CSI), הוא תאגיד הרשום בארצות הברית (מס' רישום בארה"ב 1060183) והינו הגוף העולמי הבכיר לניהול הסיינטולוגיה. הנתבע 2 מפעיל סניפים ומרכזים של סיינטולוגיה ברחבי העולם, מפקח על הנתבעת 1 ומממן את פעילותה, שולט בנתבעת 1 ונותן לה הוראות ופקודות. הנתבע 2 מיוצג בישראל ע"י משרד עורכי הדין יהודה רווח.
4. הנתבע 3 הוא אזרח ישראלי, העובד שנים רבות בשירות כנסיית הסיינטולוגיה, משמש איש ביצוע של המשרד לעניינים מיוחדים (OSA, Office of Special Affairs) ומקבל ממנו משכורת ועמלות. משרד OSA עוסק ביחסי ציבור, עיתונות, מאבקים משפטיים וטיפול באנשים ביקורתיים וב"אויבי" כנסיית הסיינטולוגיה. משרד OSA הוא חלק מהמנגנון של הנתבע 2.
5. באפריל 1980, בעת ששהו בארצות הברית, נתוודעו התובעים לראשונה לקיומה של הסיינטולוגיה והחלו לקבל שירותי הדרכה במסגרת מרכזים וארגונים של כנסיית הסיינטולוגיה, הנתבע 2.
6. לצורך ענייננו ולמען פשטות הדברים, סיינטולוגיה היא תורה שפיתח פלוני, ל. רון האברד בתחילת שנות ה-50 ואשר מטרתה שיפור יכולת האדם ומיקסום הישגיו, חיזוקו כישות רוחנית והקניית כלים, בטכניקות מיוחדות, בשיטות טיפול אישיות ובחקר עצמי, להתמודדות עם קשיים נפשיים ומחלות פסיכוסומטיות.
- הטכניקה העיקרית המשמשת בסיינטולוגיה לשיפור מצבו של האדם נקראת "אודיטינג", מלשון הקשבה. האודיטינג מתבצע ביחידות בין האודיטור, המנחה, לבין מקבל האודיטינג, הפרקליר. במהלך האודיטינג, רושם האודיטור כל דבר שאומר הפרקליר כדי לאפשר מעקב להמשך הטיפול. כל דפי העבודה הנרשמים באודיטינג מתוייקים בתיקים אישיים המכונים "פולדרים".
- במהלך שנים של אודיטינג, נצברים למקבל האודיטינג עשרות תיקים ובהם כל המידע האישי האינטימי ביותר של המטופל אותו סיפר לאודיטורים שלו. כנסיית הסיינטולוגיה מתחייבת כלפי מקבלי האודיטינג, בצורה מוחלטת, לחשאיות מלאה, שלעולם מידע לא ידלוף החוצה ושלעולם לא

ייעשה במידע שימוש כלשהו מלבד לצורך המשך האודיטינג והטיפול באדם. התחייבות זו רשומה על-גבי הפולדרים והיא הבסיס ליחסי האמון בין חברי הסיינטולוגיה לבין הכנסייה.

7. במשך 32 שנים, למן אפריל 1980 ועד סוף יוני 2012, היו התובעים 1-2 חברים בכנסיית הסיינטולוגיה ואף התקדמו בארגון והגיעו באופן אישי עד לשלב הלפני האחרון בסולם הדרגות והמימוש העצמי הקיים בסיינטולוגיה, שלב המכונה "או. טי. 7". במהלך השנים קיבלו התובעים 1 ו-2 מאות רבות של שעות אודיטינג תמורתן שילמו מאות אלפי דולרים. כמוסבר לעיל, במהלך האודיטינג, כל שאמרו התובעים נרשם בקפידה ותויק בתיקים האישיים שלהם. יודגש, שהתובעים היו מוכנים לחשוף את כל סודותיהם האישיים מאחר ומובן וידוע בקרב חברי הסיינטולוגיה שכל הנאמר יישמר בסודיות מוחלטת ולעולם לא ייעשה בו שימוש נגדם.

8. בסוף 1991, לאחר שהות ממושכת בארה"ב, שבו התובעים 1-2 ארצה ובסמוך לאחר שובם הקימו בחיפה מרכז פרטי למתן שירותי הדרכה של סיינטולוגיה, אשר פעל עד יוני 2012 תחת זיכיון של כנסיית הסיינטולוגיה, ושמו **מרכז דרור**. במקביל, המשיכו בני הזוג התובעים לפתח עצמם באופן אישי כסיינטולוגים, בהתאם לשלבים הקיימים ועל פי הדרכת הגורמים המוסמכים בארגון הבכיר של כנסיית הסיינטולוגיה, המכונה פלאג, Flag Service Org, אשר נמצא בעיר קלירווטר, פלורידה בארצות הברית.

9. במשך השנים מאז 1992 ביססו התובעים 1-2 את מרכז דרור ובמקביל זכו באופן קבוע לציונים לשבח על פועלם כסיינטולוגים.

מבין אותם ציונים ושבחים ראוי להזכיר את תודת יושב ראש כנסיית הסיינטולוגיה, דייוויד מיסקביגי, לתובע 1, מיולי 1995, על תרומתו הרבה של התובע 1 לתרגום לעברית של כתבי מייסד הסיינטולוגיה, ל. רון האברד; את בחירתה החוזרת ונשנית של התובעת 2 כאודיטורית (מנחה) מצטיינת, כולל ובפרט אודיטורית מצטיינת בכל העולם לשנים 2000 ו-2002; ציון לשבח על הקמת ופתיחת מרכז דרור בחיפה, שהוגדר כ"מופלא" והפך למרכז הסיינטולוגיה הפרטי החשוב ביותר בישראל; ציון לשבח לתובעים 1-2 על קידום הנתבעת 1 עצמה; ציון לשבח על השגת מקום שני עולמי לקבוצות במספר שעות הדרכה לשנים 2008-2009; פרס הוקרה מהנתבעת לשנת 2010; ציון כללי לשבח ממרץ 2011; וציון נוסף לשבח מפברואר 2012.

מבלי להתקרב למיצוי כלל ההמלצות, השבחים, התודות והעיטורים שקיבלו התובעים לאורך השנים, מצורפים לכתב תביעה זה 43 עמודי פרסומים שונים או מכתבים שונים שפורסמו ו/או נשלחו ע"י הנתבעים או מטעמם או על ידי ארגוני העל של הסיינטולוגיה ובהם שבחים לתובעים 1-2 תוך ציון פעלם לטובת הסיינטולוגיה, ואלה מסומנים כ**נספחים 3(1) – 3(43)**.

10. ביום 17 במרץ 2012 שלח התובע 1 מכתב ליושב ראש כנסיית הסיינטולוגיה, מר דייוויד מיסקביגי. במכתבו הביע התובע 1 את דאגתו כי כנסיית הסיינטולוגיה אינה פועלת בדרך הנכונה להשגת

מטרותיה, מתמקדת בגיוס סכומי עתק שלא למטרות נכונות ואינה בונה מנהיגות מקומית. התובע 1 הביע במכתבו רצון להיפגש עם יושב הראש.

כעבור עשרה ימים, ב-27 במרץ 2012, מסר התובע 1 מכתב נוסף בעברית למנהלי הנתבעת 1 וצירף למכתבו עותק של מכתבו ליושב הראש.

מכתבו של התובע 1 מיום 17 במרץ 2012 ליושב ראש כנסיית הסיינטולוגיה מצ"ב לכתב התביעה **כנספח 4**.

מכתבו של התובע 1 מיום 27 במרץ 2012 למנהלי הנתבעת 1 מצ"ב לכתב התביעה **כנספח 5**.

11. ביום תמישי 28 ביוני 2012, בעת שהתובעים היו בשדה התעופה טמפה שבפלורידה, ארצות הברית, נמסר לידיהם מכתב, שתוכנו כדלקמן:

Dear Dani & Tami,

The International Justice Chief has asked me to inform you that you both have been declared and need to apply steps A to E per the attached HCO Policy letter.

המכתב מיום 28.6.12 שנמסר לידי התובעים מצ"ב לכתב תביעה זה **כנספח 6**.

12. משמעות המשפט "you both have been declared" היתה ברורה לתובעים לחלוטין. הם "הוכרזו", והכוונה הוכרזו כ"**אנשים מדכאים**", שפירושו במונחי סיינטולוגיה שנקבע שהם אנשים אנטי חברתיים ואין הם רשאים וגם לא ראויים להישאר חברים בכנסיית הסיינטולוגיה.

13. באופן מיידי לאחר אותה "הכרזה", שכלל לא נמסרה לתובעים, וגם כל מילת הסבר לא ניתנה להם למן אותו מועד ועד עצם היום הזה, פתחו הנתבעים במסע עונשין לחיסולם החברתי והכלכלי של התובעים, הכפישו אותם באוזני כל מי שהקשיב להם וגרמו להפרת הסכמים שבין התובעים וצדדים שלישיים. הנתבעים 1,3 היו אחראים אישית על ביצוע העניין, בפקודו ובהנחייתו של הנתבע 2.

14. ביום שבת 30.6.2012, יומיים לאחר מסירת המכתב בשדה התעופה, דאג הנתבע 2 לכנס כשלושים ישראלים ששהו באותה עת בארצות הברית והכירו את התובעים באופן אישי ומרביתם היו חברי התובעים. כנס זה התקיים בחסות OSA בארגון פלאג, הארגון הבכיר של הנתבע 2, אשר נמצא בעיר קלירווטר, פלורידה. לאותם ישראלים שנכחו בכנס הבהול נמסר כי התובעים הם "אנשים מדכאים", אנשים איומים ונוראים, שיש להחרימם מרגע זה ואילך.

15. עוד בטרם שבו התובעים ארצה (ב-4 ביולי 2012) כבר ביקרו הנתבע 3 ונציגים נוספים של הנתבעת 1 במרכז דרור בחיפה והבהירו לעובדי מרכז דרור ולחבריהם של התובעים אשר היו פעילים במרכז, כי התובעים הם אנשים שלא ראוי ואסור להימצא במחיצתם.
16. מסע ההכפשה ומלחמת החורמה בתובעים נמשכו במלוא העוז עם שובם ארצה. נציגי הנתבעים 1-2, בראשם הנתבע 3, פנו באופן אישי לעשרות אנשים חבריהם של התובעים, עובדי מרכז דרור ואנשים הפעילים במרכז ומסרו להם שפע של הכפשות, דברי בלע, השמצות ודיבה.
17. לתובעים ידוע על למעלה מעשרים וחמישה אנשים, בהם חבריהם ומכריהם, עובדי מרכז דרור, מטופלים ולקוחות במרכז דרור, שזכו לקבל "שיחות הבהרה" מנציגי הנתבעת 1 וכן הוזמנו לפגישות וקיימו פגישות עם נציגי הנתבעים ובעיקר עם הנתבע 3, יוסף פישלר, שבהן הושחר שםם של התובעים מתוך כוונה זדונית של הנתבעים לפגוע בתובעים.
18. תקצר היריעה מלפרט את מלוא דברי ההשמצה והדיבה שהפיצו הנתבעים כלפי התובעים, אך ראוי והכרחי לפרט את הבולטים שבהם. ובכן, הנתבע 3 כינה את התובע 1 נוכל ושקרן, וכן הגדירו כמי שנוהג "בעוינות סמויה", שפירושו בשפת הסיינטולוגיה אדם נוכל ושקרן.
19. כמו כן, נציגים של הנתבע 1, בהוראת הנתבע 2, וכן הנתבע 3, טענו באוזני כמה וכמה אנשים כי התובע 1 הוא רודף בצע, וכי התובעים הם גונבי טכנולוגיית הסיינטולוגיה ומעוותים אותה, כי התובע 1 איבד את שפיות דעתו או "התחרפן", וכי הוא "בועל קטינות".
20. כמו כן, מסרו נציגי הנתבעים 1-2 והנתבע 3 כי הנתבעת 2 היא אודיטורית (מנחה) גרועה במיוחד, שלא הפסיקה לטעות וחרגה באופן חמור במתן אודיטינג למרות כל התיקונים, שהיא כותבת דיווחים כוזבים על אנשים ומטופלים, חסרת חוט שידרה ונגררת אחרי בעלה, התובע 1.
21. כמו כן, הפיצו הנתבעים 1-3 על התובעים כי הם אנשים שליליים ביותר, מסוכנים ובוגדניים, אנשים רעים בעלי דחף השתלטות, שעברו עבירות חמורות ביותר ואין לבוא עמם במגע מכל סוג שהוא.
- במספר פגישות שנערכו פנים מול פנים עם אנשים שונים בנפרד, חזר הנתבע 3 על כל אותם דברים חמורים והוסיף כי התובעים גרמו משברים רגשיים ונפשיים לחברי צוות ולקהל של מרכז דרור, הם קשורים ונשארו קשורים לאנשים שליליים, הם בלתי מקצועיים ואין להיות קשור עימם.
22. התובעים הרכיבו רשימה לא ממצה וסופית של האנשים שעימם שוחחו ו/או נפגשו נציגי הנתבעים 1-2 ו/או הנתבע 3 והשמיעו להם את הדברים שפורטו לעיל, או חלק מהם. ואלה שמות חלק מהאנשים הידועים לתובעים אשר נחשפו לפרסום דברי הבלע החמורים מצד הנתבעים: מוטי וייצמן, רונית שאול, עדי שאול, דון שאול, עידו שלום, איל צורף, שחר צורף, אביב ברשדסקי, פאבל שחר, אלכס שור, חמי בנבינשתי, מוטי מורל, דימה דובינין, כרמלה וייצמן, דימה ז'טובצקי, ציפי אנדרסן, יפה ואורי ממון, גלית לטינסקי, עופר שחף, לובה ברעם, ניר שאולי, נעמי תבור, איל צורף, קרן קלמן,

ארי קלמן, איתמר קלמן, מיכאל וטל קלמן, פנינה ליס, צפריר קל, ירון בר, עדנה גירון, רוני גירון, אביעד דינור, אורה ויובל עופר, צבי זף, דוד ונעמי בן-דוד, בנטל בן-דוד, אליסקה קרני, אילנה בוגוסלבסקי, שכיב עלי, סחר עלי, תקווה רוזנטל, צפריר קל, משה שוקרון, ולדימיר ונגרובסקי, ואדים איילוב, מורדי ושולי בוקאי, אלה שני, שוקי וריטה מזרחי, יעל לוטן, ניר ואורנה גבעון ורבים אחרים. כל אלה היו חברים של התובעים ורובם ניתקו קשר מאת התובעים בעקבות ההכפשות והאיומים של התובעים.

למען הסר ספק, רשימה זו אינה כוללת את האנשים שהנתבע 2 השמיץ והכפיש באוזניהם את התובעים בארצות הברית, באנגליה וברחבי תבל.

23. הפרסומים האמורים, שנעשו בשיתות ובמפגשים, התרחשו בעיקר בחודשים יולי-אוגוסט 2012, אך נמשכים עד עצם היום הזה.

24. במקביל למסע הרדיפה וההכפשות המתוזמר והממומן היטב ע"י הנתבע 2 אשר הוצא לפועל ע"י הנתבעים 1, 3, פעלו הנתבעים באורח מיידי לפגוע בעיסוקיהם הנוספים של התובעים, וזאת מעבר לרצונם הגלוי של הנתבעים להביא לסגירת מרכז דרור. את הפגיעה הנוספת בתובעים ביקשו הנתבעים לעשות באמצעות התערבות ביחסים חוזיים שבין התובעים לבין אחרים.

פעילותם הנמשכת של הנתבעים לפגוע בתובעים

25. ביולי 2014 נודע לתובעים לתדהמתם, כי במסגרת ניסיונות הנתבעים לפגוע בהם, שיגרו הנתבעים לעיריית חיפה ולמשרד הפנים מכתבי תלונה על כך שהתובעים מבצעים, כביכול, שימוש חורג ובניה לא חוקית במתחם ששטחו כעשרה דונם אשר נמצא בבעלות התובעים.

מתחם זה מהווה את עיקר פרנסתם של התובעים באמצעות התובעת 3, חברה להשכרת מבנים, בינוי ושיפוץ. המתחם נמצא בבעלות משפחתה של התובעת 2 מאז שנת 1930 ושימש את התובעת 3 להפעלת מפעל לייצור מסמרים וחוטי ברזל עד לסגירת המפעל בשנת 2003. לאחר סגירת המפעל נאלצה התובעת 3, תחת ניהול התובעים 1 ו-2, לשנות את עיסוקה לתחום הנדל"ן. שינוי זה היה כרוך בעבודות בינוי שנעשו בחלקן ללא היתרי בנייה. למרות מאמצייהם של התובעים, לא הייתה אפשרות לקבל היתרי בנייה שכן אזור הצ'יק פוסט בחיפה, בו ממוקם מתחם התובעים, נמצא מזה שנים רבות בתכנון מחדש, תחת הוועדה המחוזית, תוכנית הידועה כ- תב"ע 1704 ג'. התובעים נמצאים בקשר הדוק עם הגורמים המתאימים בעיריית חיפה כדי להסדיר את העניין.

המכתב הראשון נשלח לעיריית חיפה באוגוסט 2012, כחודשיים לאחר גירוש התובעים מהכנסייה, תוך שימוש בשמו של ירון בר. המכתב השני הינו מתאריך 29.6.14, נשלח בשמו של גבי פייר, ומלמד על המשך הרדיפה הסמויה מצד הנתבעים. עיריית חיפה שלחה מכתב לתובעים ביום 3.9.2014, זאת בשל הלחץ הבלתי פוסק שהנתבעים ובאי-כוחם מפעילים על עיריית חיפה ועל משרד הפנים.

התובעים מכירים היטב את שני האנשים אשר נעשה שימוש בשמם, ירון בר וגבי פייר. שניהם היו חברים אישיים של התובעים ושניהם פעילים שנים רבות בכנסיית הסיינטולוגיה. מנוסח המכתבים, תוכנם וצורתם, ברור ששניהם נכתבו על-ידי אותו עורך-דין בעזרתם של אנשי מקצוע נוספים. לשני האנשים שנעשה שימוש בשמם אין הידע הנדרש לכתוב מכתבים אלה, אין להם המשאבים לממן פעולה זו ואין להם כל סכסוך אישי עם התובעים. לפיכך, נראה שהם נתנו הסכמתם לנתבע 2 להשתמש בשמם עקב לחץ שהופעל עליהם או בתמורה לטובת הנאה מאת הנתבע 2.

מטרת הנתבע 2, אשר תיכנן ומימן את משלוח המכתבים, היא לגרום סכסוך בין התובעים לבין עיריית חיפה ומשרד הפנים וכך לפגוע בפרנסתם של התובעים ולהביא לסגירתו של מרכז דרור. ידוע לנתבעים כי מרכז דרור פועל בתוך המתחם שבבעלות התובעת 3. מה שחשוב לענייננו אינן העובדות בנוגע ליחסים בין התובעים לבין עיריית חיפה, החורגים מתביעה זו, כי אם נכוונתם של הנתבעים לנצל לצורך פגיעה בתובעים מידע אישי מתוך תיקיו של התובע 1. התובע 1 אכן דיבר כחלק מההדרכה האישית שעבר בפלאג על כלל בעיותיו האישיות, כולל המצב הסבוך מול עיריית חיפה, כפי שהיה עליו לעשות, מתוך התחייבות מוחלטת של הנתבעים שהתשאיות ושמירת סודותיו מצד הנתבעים היא מוחלטת, כמוסבר בסעיפים 6 ו-7 לעיל.

זה כשלעצמו דבר מחפיר שלא ייאמן ממש!

שני המכתבים מצורפים לכתב התביעה כנספחים 7, 8.

חיסולה של פעילות "נוטרינה ישראל" בידי הנתבעים

26. כאמור, התובעת 3 היא חברה פרטית, בבעלות התובעים 1-2, שעיסוקה הוא בנדל"ן אשר גם עסקה בעבר בממכר תוספי מזון. התובעת 3 הפעילה עד יולי 2012 אגף לייבוא מארה"ב ולממכר של תוספי מזון בישראל תחת השם העסקי "נוטרינה ישראל". את כל המוצרים ששיווקה בישראל החל משנת 2001 ועד 2012 היא רכשה מחברה אמריקאית בשם NULAB בבעלות פלוני, האקאן יוהנסון. חברת NULAB מכרה באופן קבוע לתובעים 1 ו-3 ויטמינים ותוספי תזונה שייצרה, והתובעת 3 שימשה כמפיצה בלעדית בישראל של מוצרי NULAB.

27. בחודש יוני 2012 ביצעה התובעת 3 הזמנה מחברת NULAB בשווי של \$19,355. מסמך ההזמנה מצ"ב לכתב תביעה זה כנספח 9.

28. בנוסף על ההזמנה, קבעו התובעים 1-2 בעת שהיו בארצות הברית פגישה, בשם התובעת 3, עם בעלי NULAB מר יוהאנסון במשרדי NULAB שאף הם בקלירוטר, פלורידה לצורך דיון בהרחבת פעילותם המשותפת. הפגישה נקבעה מבעוד מועד ליום 29.6.2012. ואולם, כשעתיים לפני הפגישה שלח מר יוהאנסון הודעה לתובעים כי בעקבות שיחה שקיבל מן הנתבע 2 הוא נאלץ לבטל את

הפגישה עימם וכן כל פעילות משותפת. ההזמנה שהזמינה התובעת 3, בוטלה ולא בוצעה, אף כי הייתה מוכנה למשלוח במחשני NULAB.

29. מאז, חדלה NULAB לעבוד עם התובעים בכלל, והתובעת 3 בפרט. בנוסף, רוב מכירותיה של התובעת 3, תחת השם "נוטרינה ישראל", נעשו באמצעות מפיצים שגם הם חברים בכנסיית הסיינטולוגיה, ובהם הגב' תקווה רוזנטל, גב' הלגה רקנאטי, מר דודי בן-דויד ואחרים. גם על מפיצים אלה נאסר על-ידי הנתבעים לבוא במגע עם התובעים.

עילות התביעה

30. על פי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול:

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית, או מוגבלותו.

על פי סעיף 2 לחוק, "פרסום", לענין לשון הרע הינו על פי אותו סעיף, בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר. רואים בפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.

על פי סעיף 3 לחוק, אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה.

31. התובעים יטענו כי הדברים שנאמרו אודות התובעים 1-2 ע"י הנתבעים 1, 3 ובשליחות ובהוראת הנתבע 2 ואשר פורטו ונסקרו בסעיפים 17, 18, 19, 20 לכתב התביעה מהווים "לשון הרע" כהגדרתו של מונח זה בסעיף 1 לחוק. עוד יטענו התובעים כי נתקיים בענייננו יסוד הפרסום – כהגדרתו בסעיף 2 לחוק וכי הנתבעים 1-3, ביחד ולחוד, אחראים לפרסומים. עוד יטענו התובעים כי הפרסומים האמורים היו שקריים.

32. התובעים יוסיפו ויטענו כי נעשו בעניינם ועל ידי הנתבעים לפחות שלושים פרסומים שונים ונפרדים של לשון הרע.
33. התובעים יוסיפו ויטענו כי אחריותו של הנתבע 2 לכל הפרסומים האמורים הינה מכוח הוראת סעיף 12 לפקודת הנזיקין, המוחלת על תובענה בגין לשון הרע על פי הוראת סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע.
- התובעים יוסיפו ויטענו כי כל התנאים הנדרשים על מנת שתקום אחריותו של הנתבע 2 מכוח הוראת סעיף 12 לפקודה, התמלאו בענייננו, בהם התנאי שלפיו נדרש כי תרומתו או השתתפותו של הנתבע 2 הינה והיתה בביצוע מעשה של עוולה ובמתן הוראה לבצע עוולה, וכן התנאי של קיומו של קשר סיבתי בין הוראת השולח, הנתבע 2, לבין העוולה שבוצעה. אין כל ספק, לנתבע 2 היתה ועדיין קיימת כוונה מפורשת לרדוף את התובעים 1-2 ולפגוע בהם, והוא פיקח ומימן את הפעילות שעסקה בכך ואת כלל הפרסומים הפוגעים שביצעו הנתבעים 1, 3.
34. התובעים יטענו כי אין ולא היתה לנתבעים כל הגנה מפני תביעה זו בלשון הרע.
35. התובעים יטענו כי הנתבעים פרסמו לשון הרע כלפיהם **במטרה לפגוע בהם**, פרסמו לשני בני אדם או יותר זולת התובעים, ובכך ביצעו עבירות פליליות.
36. התובעים יטענו כי הנתבעים ביצעו כלפיהם **עוולת שקר מפגיע**, הקבועה בסעיף 58 לפקודת הנזיקין. עוולת שקר מפגיע בוצעה משום שהנתבעים פרסמו בזדון הודעה כוזבת בין בעל פה ובין בדרך אחרת, בנוגע לעסקם של התובעים, משלח ידם, או מקצועם, ועל מנת להיפרע פיצויים בעד פרסום כזה על התובעים להוכיח כי סבלו על ידי כך נזק ממון. "פרסום", לענין סעיף זה – כמשמעותו בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965.
- התובעים יטענו כי הנתבעים אמנם פרסמו כלפיהם פרסום כוזב בזדון וכי מתקיים גם יסוד הכוזב שבעוולה זו.
37. חוק איסור לשון הרע קובע כי בתביעה אזרחית רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע בפיצוי בסך 50,000 שקלים, ללא הוכחת נזק, **וזאת כמוכן בגין כל פרסום ופרסום**. על פי סעיף 7א(ג) לחוק, במקרה שבו פורסמה לשון הרע **בכוונה לפגוע** רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע-הפוגע לשלם לנפגע פיצוי בשיעור כפל הסכום, קרי: 100,000 ₪ לפרסום.
38. בנוסף, ביצעו הנתבעים או הנתבע 2 לבדו, עוולה של גרם הפרת חוזה כלפי התובעים על פי סעיף 62 לפקודת הנזיקין, כאשר בלא צידוק מספיק וביודעין גרמו לחברת **NULAB** להפר חוזה מחייב כדין שהיה קיים בינה לבין התובעת 3, באופן שגרם לתובעת 3 נזק כספי.

הפגיעה בפרטיות

39. כפי שהוסבר בסעיפים 6, 7 לכתב התביעה, האופן בו פעלו הנתבעים כמתואר בסעיף 25, בעשיית שימוש במידע אישי חסוי מתוך תיקיהם האישיים של התובעים 2-1 על מנת לפגוע בהם ו"להענישם", היה הפרה חמורה ובוטה של חובת הסודיות שהיתה מוסכמת בין התובעים 2-1 לבין הנתבעים, ואשר אך ורק בגין ההסכמה עליה חשפו התובעים 2-1 פרטים ומידע אישי שלהם במסגרת האודיטינג שקיבלו במשך השנים. עניין זה, החובה המוחלטת של שמירת סודיות לגבי מידע הנאמר בתיקים האישיים הוא יסוד בסיסי ביותר בסיינטולוגיה ומהווה סעיף מרכזי בתקנון האודיטור. אין ולא ניתן להעלות על הדעת כי אודיטור יאפשר להשתמש בסודות ובמידע אישי של מטופל (פרקליר) שנחשפו במסגרת המפגשים ביניהם למטרת הענשה או רווח אישי.

40. חוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981 קובע בסעיף 2 כי פגיעה בפרטיות היא, בין היתר, הפרת חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייניו הפרטיים של אדם (ס"ק 7), הפרה של חובת סודיות לגבי ענייניו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע (ס"ק 8), או שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם, או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה (ס"ק 9).

41. בהתאם לסעיף 29 א' לחוק, ניתן לחייב מי שביצע עוולה של פגיעה בפרטיות בפיצויים בסך 50,000 ₪ בלא הוכחת נזק, וכפל הסכום – אם הוכח שהפגיעה נעשתה בכוונה לפגוע.

42. לנתבעים נגרמה עוגמת נפש רבה ונזק אישי כבד כתוצאה מהפגיעה בפרטיותם. אולם, בנסיבות אלה, ומאחר וקשה לכמת ולהוכיח את הנזק שנגרם לתובעים 2-1, ומנגד – ברור שהנתבעים פעלו מתוך זדון וכוונה מפורשת לפגוע בתובעים 2-1 באמצעות מידע אישי חסוי מתיקיהם האישיים, על הנתבעים לפצות את התובעים בסך 100,000 ₪ לכל אחד, סך 200,000 ₪ בגין הפגיעה בפרטיותם, בתוספת הצמדה למדד לפי סעיף 29 א' (ס"ק ד') סה"כ 240,756 ש"ח.

הפגיעה בהכנסות מרכז דרור

43. בעקבות מסע ההכפשה, האיומים והשקרים של הנתבעים כלפי התובעים עזבו את מרכז דרור עשרות לקוחות ומטופלים, ועקב כך ירדו רווחי מרכז דרור באופן משמעותי ביותר. במרכז דרור שבניהולם של התובעים 2-1 נרשם בשנת 2010 רווח נקי בשיעור 495,999 שקלים ואילו בשנת 2011 הרווח הנקי עלה כדי 605,495 שקלים. מכאן, שממוצע הרווח החודשי של מרכז דרור בשנים 2010 – 2011 עמד על 45,000 ₪ בחודש.

ואולם, בשל פרסומי לשון הרע של הנתבעים ומסע הרדיפה שלהם כלפי הנתבעים ואך ורק בשל אלה, שנעשו בתחילת המחצית השנייה של שנת 2012, ירדו הכנסות מרכז דרור בשנת 2012 בשליש, לעומת 2011, והרווח הנקי נצטמצם בשנת 2012 ב-60% לעומת שנת 2011 וירד כדי 243,001 שקלים.

בשנת 2013 ירדו הכנסות מרכז דרור עוד, ונסתכמו בסך 551,691 ש"ח בלבד והרווח הנקי קטן עד כדי 138,809 ש"ח בלבד, קרי: רווח חודשי בסך 11,568 ₪ בלבד.

דו"חות רווח והפסד לשנים 2010, 2011 ו-2012, ומאזן בוחן לשנת 2013, של מרכז דרור (מכללת דרור) שבניהול התובעים מצ"ב לכתב תביעה זה **כנספח 10**.

44. פירושו של דבר, שקו העליה שבו היה מצוי מרכז דרור נמחק כליל, והתובעים סבלו, בשנה וחצי בלבד, הפסד מצטבר של 829,180 שקלים בהשוואה לגובה הרווח הנקי של שנת 2011. מאחר ואין ספק כי בלא פרסומי לשון הרע, בלא התקפתם הזדונית והמתוכננת של הנתבעים כלפי התובעים, היו מגיעים רווחי מרכז דרור בשנים 2012 ו-2013 בודאי לשיעור דומה לרווחי המרכז בשנים 2010 - 2011 הרי במעשיהם ובפרסומיהם גרמו הנתבעים לתובעים נזקים בשיעור של ההפרש בין הרווח הממוצע בשנים 2010-2011 לבין הרווח בשנים 2012 - 2013. גם אם נתייחס לרווח הממוצע בשנים 2010 - 2011 (ולא לרווח הגבוה יותר, בשנת 2011) הרי רווחי מרכז דרור קטנו בשנים 2012 - 2013 מ- 45,000 ₪ בחודש בממוצע כדי 15,783 ₪ בחודש בממוצע (בשנים 2012 - 2013). ההפרש, 29,217 ₪, הוא סכום הרווח החודשי שאבד לתובעים בחודש ובחישוב של 24 חודשים, או שנתיים, 2012 - 2013, מדובר ב- 701,208 ₪.

45. סכום זה, 701,208 ש"ח מבטא, כאמור, אובדן רווחים בשנתיים בלבד, 2012 ו- 2013. ואולם, נזקי התובעים לא נסתיימו בשנת 2013, ולמרבה הצער נזקי המוניטין לא תוקנו בשנת 2014 אלא יש לחשבם על פני 4 שנות אובדן רווח ומוניטין. זאת, אף אם נתעלם מכך שרווחי המרכז אמורים היו לעלות בשנים הבאות מעבר לנקודה אליה הגיעו ב-2011, שהרי בשנת 2011 עלו רווחי המרכז ב-22% בהשוואה לשנת 2010.

לפיכך, נזקי התובעים בגין אובדן רווחי המרכז עומדים על 701,208 ₪ לשנים 2012 עד סוף 2013 ועוד 701,208 ש"ח בגין השנים 2014, 2015 ועוד 350,604 ₪ בגין מחצית שנת 2016. בסך הכל תובעים התובעים בראש פרק זה 1,753,020 שקלים.

46. למען הסר ספק, יובהר כי אין התובעים מבקשים להיות מזוהים עוד עם כנסיית הסיינטולוגיה, לא באופן אישי, גם לא במרכז דרור. מרכז דרור מפרסם כי אין הוא קשור בכנסיית הסיינטולוגיה.

השבת כספים בגין שירותים שלא סופקו

47. הואיל והתובעים סולקו משורות הכנסייה, הם אינם מורשים להיכנס לבנייניה, אינם מורשים לדבר עם איש מהכנסייה ואינם מורשים לקבל שירותים בכנסייה. על כן, על הכנסייה להשיב לתובעים כספים אשר שולמו על ידם לכנסייה ולא התקבל בגינם כל שירות או מוצר, כדלהלן:

א. סך של \$ 15,000 עבור חברות קבועה לכל החיים בארגון (International Association of Scientologists) אשר מסונף לנתבע 2. עלות החברות לכל החיים ב-IAS אשר שולמה על-ידי התובעים ובני משפחתם הייתה 3,000 דולר לאדם. (עלות החברות כיום היא 5,000 דולר לאדם). חמש החברויות ב-IAS, של שני התובעים 1 ו-2, של בתם כרמל למברגר, של בנם אדם למברגר ושל אמה של התובעת 2, הגברת לאה וילבושביץ, בוטלו ע"י הנתבעים. מאחר והתשלום ניתן על-ידי התובעים עבור חברות ב-IAS לכל החיים (הידועה בשם: Lifetime Membership) וחברותם נשללה מהם בעודם בחיים, הרי שהתובעים זכאים להחזר מלא של דמי החברות בסך 15,000 דולר.

ב. סך של \$ 5,500 ששולם בארץ לארגון בשם GOLD הנמצא בבעלות הנתבע 2 עבור מערכת תצוגה ממוחשבת בשם BSO. המערכת היתה אמורה להגיע לישראל לטובת התובעים, אך מעולם לא סופקה לתובעים. יצוין, כי ביום 19 בנובמבר 2012 שלח בא כוחם של הנתבעים, עו"ד ניר קמחי ממשרד עו"ד יהודה רווה ושות', מכתב למרכז דרור ובו הביע נכונות להשיב לתובעים סך 5,450 דולר בגין סעיף זה. אף על פי כן, הסכום לא הושב. מכתבו של ב"כ הנתבע 2 ממשרד עו"ד יהודה רווה מצ"ב לכתב תביעה זה **כנספח 11**.

ג. במשך השנים, רכשו התובעים שירותים אצל הנתבעת 1. בעת גירושם מהכנסייה נותר בתשבונם של התובעים אצל הנתבעת 1 סכום לא מנוצל של כ- 10,000 ש"ח עבור קורסים שונים, שאת תמורתם לא יוכלו התובעים לקבל לעולם.

סה"כ הדרישה להשבת כספים: 20,500 דולר שהם 73,800 ש"ח לפי שער 3.6 ש"ח לדולר ועוד 10,000 ש"ח, סה"כ 83,800 ש"ח.

התרמית ב"פלאג"

48. שאפתנותם, מסירותם והתעניינותם של התובעים בסיינטולוגיה הביאה אותם ללימודי שלב מתקדם מאוד המכונה או.טי.7. סיום שלב זה והשגת מעמד "בוגר או.טי.7" מהווים הישג יוצא דופן ויוקרתי מאוד בקרב הסיינטולוגים.

49. העבודה לצורך השגת תואר "בוגר או.טי.7" מתבצעת על-ידי חבר הכנסייה בביתו, תחת פיקוח צמוד של "פלאג", המרכז הבכיר ביותר של כנסיית הסיינטולוגיה, הנתבע 2, המצוי בעיר קלירווטר שבמדינת פלורידה. הלימודים הם על חשבוננו של החבר והם יקרים מאוד. חבר הכנסייה אשר מתחיל את שלב או.טי.7 חייב לשהות ב"פלאג" כחודשיים לצורך לימוד העבודה הנדרשת לביצוע השלב. במשך שנים הוא עושה את העבודה בביתו, בכל מקום בעולם, תחת פיקוח צמוד של פלאג אך חייב להתייצב בפלאג אחת לשישה חודשים לצורך מעקב. לצורך סיום השלב וקבלת התואר הנכסף

- "בוגר או. טי. 7" הוא חייב לבוא לפלאג לחודש-חודשיים נוספים כדי לבצע פעולות מסוימות של סיום השלב.
50. בינואר 2005, לאחר שעסקו בכך במשך שנים, נקראו התובעים לפלאג על מנת להשלים את קבלת התואר "בוגר או. טי. 7". ואולם, כעבור כחודש ימים, נאמר לתובע 1 כי בשל "בעיותיו האישיות" (שלא היו ולא נבראו), נאסר עליו להשלים את השלב, והנתבעת 2 נאלצה אף היא להפסיק את השלמת השלב ושניהם שבו ארצה בבושת פנים.
51. כשנה וחצי לאחר מכן, בסוף 2006, נאמר לתובעים כי "נפלה טעות" וכי קצינת האתיקה שגרמה להפסקת לימודיהם סולקה מתפקידה והם הוזמנו שוב לפלאג. לתובעים הובטח כי יוכלו להשלים את השלב הנכסף בחלוף אי אילו חודשים נוספים. סוכם בין התובעים לבין נציגים בכירים בפלאג שבעת זו, אוקטובר 2006, תוכל התובעת 2 להשלים בתוך מספר חודשים את עבודתה על שלב או. טי. 7 ולזכות בתואר "בוגרת או. טי. 7".
- סוכם גם, שבעתיד, לאחר שהתובעת 2 תזכה לתואר "בוגרת או. טי. 7" יוכל גם התובע 1 לבצע את סיום השלב הזה. לפיכך, ומתוך אמון מלא בדברים שנאמרו לה, חזרה התובעת 2 לשלב או. טי. 7, שהתה בפלאג מספר חודשים עד פברואר 2007 כדי לחזור לשלב והמשיכה לעבוד עליו בביתה בחיפה תחת פיקוח האחראים בפלאג. התובעת 2 המשיכה לעשות זאת עד אוקטובר 2007 עת שנקראה לבוא לפלאג כדי לסיים את שלב או. טי. 7.
52. עם בואה של התובעת 2 לפלאג בנובמבר 2007, נאמר לה שכדי לסיים את שלב או. טי. 7 עליה לקבל תהליכי אודיטינג מיוחדים בהיקף של 75 שעות. עבור השלמת שלב או. טי. 7 וקבלת האודיטינג המיוחד, נדרשה התובעת 2 לשלם לפלאג בנובמבר 2007 לא פחות מ-\$38,025, עבור 75 שעות, שפירושה תשלום של 1,979 ש"ח לשעה, במונחי נובמבר 2007, לכל שעה בפלאג!
- התובעת 2 ביצעה במשך כשלושה חודשים בפלאג את כל אשר נדרש ממנה לצורך סיום השלב. אף על פי כן, לא נתאפשר לתובעת 2 להשלים את שלב או. טי. 7. ובפברואר 2008 היא נשלחה לביתה חולה, לאחר שעברה סבל רב ובזבזה חודשים ארוכים וכספים רבים.
53. רק ביוני 2014 נודע לתובעים מפי אדם שהחזיק בתפקיד בכיר בפלאג עד לפני שנים אחדות כי הסיבה האמיתית לסילוקו של התובע ב- 2005 היתה הוראה מפורטת של הנתבע 2 לסלקו, בהיותו "disaffected", או "אדם עויין". התובע לא היה מודע כלל להוראה זו ולהיפך, נציגי הנתבע 2 שיקרו לו ומסרו כי אין כל מניעה להמשך לימודיו ולהשלמת השלב המיוחלת.
54. וכן, רק לפני כשנה, באוגוסט 2013 נודע לתובעים, מפי בכירים לשעבר בפלאג, כי על תיקיה האישיים של התובעת 2 היתה מוטבעת כבר בשנת 2005 "תווית כתומה" ("Orange Tag"), שמשמעותה היא שאותו אדם (התובעת 2) קשור עם "אדם עויין", ("Disaffected"). בנוסף, הושמה בתיק האישי שלה

הוראה מפורשת של מפקח ראשי מטעם ההנהלה הבכירה של הנתבע 2, כי התובעת 2 לעולם לא תהיה רשאית לסיים את השלב או טי.7 בשל הקשר שלה ל"אדם עוין". ה"אדם העוין" אליו הייתה קשורה הוא בעלה, התובע 1, אשר כבר אז היה מוכר בפלאג כאדם שיש לו חילוקי דעות עם העומד בראש הכנסייה, דיוויד מיסקביג'.

לפיכך, כאשר הוחזרו התובעים לפלאג ב-2006 ונגבו מהם בנובמבר 2007 סך \$38,025 עבור סיום או טי.7, היתה זו מירמה פשוטה, שכן הנתבע 2 לא התכוון מעולם לאפשר לתובעת 2 להשלים את השלב, אלא אך ביקש ליטול את כספה.

55. לפיכך, ובלא קשר לעילות הנוספות, על הנתבע 2 להשיב לתובעת 2 את הסך של \$38,025, שהיו, נכון למועד קבלת החשבונית בגין תשלומם (21.11.07) 148,412 ש"ח. בנוסף לכך:

א. עלות שתי טיסות מישראל לקלירווטר בסך 2,400 דולר;

ב. עלות מחייה בקלירווטר במשך ארבעה חודשים לפי 100 דולר ביום, סה"כ 12,000 דולר;

ג. אובדן הכנסות לתובעת 2 אשר שהתה ארבעה חודשים מיותרים בפלאג ולא יכלה להמשיך בעבודתה בארץ, 200 דולר ליום עבודה במשך 120 יום, סה"כ 24,000 דולר;

ד. פיצוי בגין הסבל הרב ועוגמת הנפש הקשים שנגרמו לתובעת 2 בהולכת השולל וההתעללות המתוארת לעיל, 30,000 דולר.

ה. פיצוי לתובע 1 בגין הולכת השולל, הגירוש מפלאג ב-2005, המבוכה והסבל שנגרמו לו כאשר שללו ממנו ללא כל צידוק את התואר "בוגר או.טי.7", 30,000 דולר;

ו. סה"כ בדולרים: $38,025 + 2,400 + 12,000 + 24,000 + 30,000 + 30,000 = 136,425$ דולר.

הסכום בשקלים, למועד ההוצאה הינו 532,468 ש"ח ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית למן אותה עת ועד הגשת התביעה עומד סכום התביעה בגין פרק זה על 847,796 ש"ח.

החשבונית שהוצאה לתובעים ב-21.11.07 בגין התשלום לנתבע 2 בסך \$38,025 מצ"ב לכתב התביעה

כנספח 12.

56. ביחס לנוזקי לשון הרע והפרסומים המבזים של התובעים-יוזכר למען הזהירות ולחילופין, כי גם בהעדר הוכחת נזק או במידה ושיעור הנזק המוכח קטן מן הנזק שיש לפסוק בנסיבות הענין בשל הפרסומים, על בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעים סך של 100,000 ₪ בגין כל פרסום ופרסום בנפרד, שכן הפרסומים יעשו מתוך כוונה לפגוע בתובעים ואכן פגעו בתובעים. לחילופין, על בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעים פיצוי בסך 50,000 ₪ בגין כל פרסום ופרסום, וכל אלה – עד לתקרת סכום התביעה.

57. אשר להפסידה ונזקיה של התובעת 3 עקב פרסומי הנתבעים והתערבותם ביחסיה החוזיים עם NULAB – הנתבעים גרמו לניתוק היחסים החוזיים המחייבים שבין התובעת 3 לבין חברת NULAB וכתוצאה מכך נאלצה התובעת בלא התראה הולמת לתדול מלשוק את מוצרי NULAB והמותג "נוטרינה ישראל" חוסל.

58. רווחי המותג נוטרינה כפי שנרשמו אצל התובעת 3, שכולם כתוצאה מיחסיה עם NULAB, עמדו בשנת 2010 על 81,428 ₪ ובשנת 2011 על 80,755 ₪. לעומת זאת, עקב ניתוק היחסים שכפו הנתבעים על התובעת 3, איבדה התובעת 3 בשנת 2012 כמעט את מלוא הרווח הנקי, ואילו בסוף 2012 נסגרה כל פעילות נוטרינה ישראל.

אישור רואה החשבון של התובעת 3 בנוגע לרווחי נוטרינה מצורף כנספח 13.

59. לפיכך, התובעת 3 זכאית מן הנתבעים ו/או מהנתבע 2 לפיצוי נוסף בסך 80,000 שקלים, דמי אובדן רווח של שנה אחת לפחות, זמן ההתראה הראוי שהיה עליה לקבל.

60. נזקי התובעים עקב מעללי הנתבעים, פרסומיהם המכפישים ופעלם הזדוני, מגיעים איפוא לסך:

א. בגין לשון הרע – הפגיעה בהכנסות מרכז דרור -	1,753,020 ש"ח
ב. לחילופין – נזקי לשון הרע בלא הוכחת נזק -	1,753,020 ש"ח
ג. בגין הפגיעה בפרטיות	240,756 ש"ח
ד. השבת כספים בגין שירותים שלא סופקו	83,800 ש"ח
ה. נזקי התרמית ב"פלאג"	847,796 ש"ח
ו. חיסול פעילות נוטרינה ישראל	80,000 ₪

סה"כ 3,005,372 שקלים

סה"כ

61. הנתבעים ביחד ולחוד חייבים לפצות את התובעים בסכום התביעה מכוח דיני הנזיקין, ובפרט חוק איסור לשון הרע, ו/או כל דין.

62. לבית משפט נכבד זה הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה, לנוכח מהותה, מקום הפרסומים, מקום הנזק ומקום עסקי הנתבעת 1 ומגורי הנתבע 3.

63. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם ביחד ולחוד לתובעים סכום של 3,005,372 ש"ח, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת תביעה זו ועד לתשלום מלא בפועל, וכן לחייבם בהוצאות המשפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כחוק.

איל ויטנברג, עו"ד

יורם אבירם, עו"ד

באי כוח התובעים